

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: L. N.
bytem T.

proti
žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni**
sídlem Radobyčická 2465/12, 301 00 Plzeň

za účasti osoby zúčastněné na řízení:
Mgr. L. N.
bytem T.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020, č. j. ZKI PL-O-6/120/2020-6,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020, č. j. ZKI PL-O-6/120/2020-6, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020, č. j. ZKI PL-O-6/ 120/2020-6 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Karlovarský kraj, Katastrálního pracoviště Sokolov ze dne 7. 2. 2020, č. j. OR-411/2019-409-9 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).
2. Prvoinstančním rozhodnutím správní orgán rozhodl tak, že 1. v souboru popisných informací provedl opravu na základě návrhu osoby zúčastněné na řízení, týkající se zápisu vlastnického práva k budově bez čp/če (technická vybavenost) na pozemku p. č. X v k. ú. X, a to tak, že na příslušném listu vlastnictví č. X pro k. ú. X vyznačil u dotčené budovy vlastnické právo pro osobu zúčastněnou na řízení; 2. v souboru geodetických informací v k. ú. X nebyly provedeny žádné změny; a 3. nesouhlasu žalobce s oznámením katastrálního úřadu o provedení opravy chyby správní orgán nevyhověl.

II.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě uvedl, že předmětný sporný zápis byl proveden v r. 1995 na základě záznamového řízení podle listiny, označené v části E výpisu z katastru nemovitostí ze dne 3. 2. 2003 jako „Kolaudační rozhodnutí 52/1993“. Proti záznamu se mohli účastníci v zákonných lhůtách bránit zákonnými prostředky. Této možnosti žádný z účastníků nevyužil. Podle žalobce je záznamové řízení zápisu do katastru nemovitostí správním řízením svého druhu. V době zápisu, stejně jako v současnosti, nebylo možné žádným řádným ani mimořádným opravným prostředkem změnit správní rozhodnutí po uplynutí tří let od právní moci. Rozhodnutí o povolení sporného zápisu je nesporně takovým rozhodnutím a není možné ho změnit opravou chyby.
4. Stav zápisu v katastru nemovitostí, jak je dnes uveden pro stavbu na listu vlastnictví č. X pro k. ú. a obec X, neodpovídá ani žádosti o stavební povolení ani kolaudačnímu rozhodnutí. V obou listinách je subjekt vlastnictví (stavebník) označen jinak.
5. Napadeným rozhodnutím správní orgán neopravil chybu v katastrálním operátu, ale tvrzený nesoulad zápisu se skutečným právním stavem. Pokud se dotčená osoba domáhá odstranění nesouladu a prokáže-li splnění dalších zákonných podmínek, může katastrální úřad provést opatření v souladu se zákonem, ale ne změnit zápis v katastru.
6. V nesouhlasu s provedením opravy chyby žalobce upozornil, že se jedná o vlastnictví, které nabyt v době, kdy byl ženatý. Vlastnictví, které nabyli manželé nebo jeden z manželů za dobu trvání manželství, spadá podle zákona do společného jmění manželů. Nedílný spoluvlastník (manželka) může být napadeným rozhodnutím dotčen. O těchto skutečnostech byl správní orgán informován nejpozději sdělením o nesouhlasu žalobce s provedením opravy. O tom, zda manželka je, nebo není účastníkem řízení, si nemůže správní orgán učinit úsudek a nemůže tuto věc řešit v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale samostatným rozhodnutím ve formě, předepsané zákonem.

7. Žalobce se domníval, že uplatnění opravy chyby je stejně jako jiné úkony omezeno lhůtou pro uplatnění – když ne výslovně, tak analogicky. Uplatňovat nárok na opravu chyby po téměř pětadvaceti letech od provedení záznamu v katastru nemovitostí žalobci nepřipadalo jako zákonem přípustné, a proto znovu uplatnil námitku promlčení.
8. Žalobce ze všech shora uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené i prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření s žalobou nesouhlasil a uvedl, že napadený zápis byl do katastru proveden v r. 1995, kdy se tato problematika řídila tehdy platnými předpisy. Záznamem se zapisovala dle § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. práva, která vznikla, změnila se nebo zanikla ze zákona, rozhodnutím státního orgánu, příklepem licitátora ve veřejné dražbě, vydržením, přírůstkem a zpracováním, na základě listin vyhotovených státními orgány a jiných listin, které podle zvláštních předpisů potvrzovaly nebo osvědčovaly právní vztahy. Jako vlastník novostavby, která byla předmětem evidování v katastru, se dle § 5 odst. 8 zákona č. 344/1992 Sb. v rámci záznamového řízení zapisoval stavebník uvedený v kolaudačním rozhodnutí, nebylo-li jinou listinou prokázáno, že vlastníkem je někdo jiný. Stavebníkem pak byla osoba, která pro sebe žádala vydání stavebního povolení. Zápis vlastnického práva k budově na p. č. X v k. ú. X nebyl proveden vkladem práva do katastru, ale záznamem práv k nemovitostem dle § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. ve spojení s § 5 odst. 8 zákona č. 344/1992 Sb., při němž katastrální úřad nevydával rozhodnutí, ale pouze prováděl změny v údajích katastru na základě předložených listin. Proti provedenému zápisu proto nemohli účastníci řízení podat odvolání.
10. Provedení či neprovedení opravy chyby v katastru nemůže být ovlivněno dobou, po kterou byl stav v katastru evidován chybně, neboť katastrální úřad v rámci řízení o opravě chyby v katastru nerozhoduje o vlastnickém právu, ale pouze přezkoumává soulad zápisu v katastru s právně relevantními listinami uloženými ve sbírce listin katastrálního pracoviště. V daném případě bylo podkladem k provedení záznamu v r. 1995 kolaudační rozhodnutí Městského úřadu Chodov č. j. SÚ-52/1993 Ra ze dne 1. 3. 1993, ze kterého nebyla skutečnost, kdo měl být jako vlastník budovy zapsán do katastru, zcela zřejmá. Pro provedení opravy bylo tak podstatné to, kdo byl veden v rámci stavebního řízení jako stavebník. V žádosti o stavební povolení ze dne 2. 9. 1991 byla jako žadatel a stavebník uvedena osoba zúčastněná na řízení. Navíc katastrálnímu úřadu nebyla předložena žádná jiná listina, která by prokazovala, že vlastníkem budovy je někdo jiný. Proto katastrální pracoviště Sokolov v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona provedlo opravu chybných údajů katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení katastru. Vlastnické právo ke stavbě nebylo dotčeno, opravou byl odstraněn rozpor mezi stavem zápisu v katastrálním operátu a obsahem listin, které byly podkladem pro zápis. Podstatou řízení o opravě chyby je zajištění souladu zápisů v katastru s právně relevantními listinami, bez nichž nemohou být právní vztahy dotčeny. Takovéto chápání institutu opravy chyby vychází z názoru Ústavního soudu uvedeného v jeho usnesení sp. zn. II ÚS 45/03 ze dne 29. 1. 2004. Katastrální úřad tedy žádným způsobem nezasahoval do vlastnického práva žalobce, pouze uvedl do souladu stav v katastru nemovitostí s listinami uloženými ve sbírce

listin.

11. V kolaudačním rozhodnutí, které bylo podkladem pro provedení zápisu záznamem do KN v r. 1995 na LV č. X pro k. ú. X, byl jako navrhovatel uveden „L. N. st. v zastoupení L. N. ml.“. Z této formulace nelze jednoznačně určit, kdo koho ve stavebním řízení zastupoval a kdo byl stavebníkem, který měl být dle tehdy platných předpisů zapsán jako vlastník dotčených nemovitostí do KN. Tuto nejasnost však vysvětlil text v žádosti o vydání stavebního povolení, která sice nebyla listinou předloženou pro zápis záznamem do KN, ale předcházela v rámci stavebního řízení vydání dotčeného kolaudačního rozhodnutí a lze z ní jednoznačně dovodit, že žadatelem a stavebníkem v tomto stavebním řízení byla osoba zúčastněná na řízení, a jeho zmocněncem žalobce. Proto zápis na LV č. X pro k. ú. X v části A odpovídá po provedené opravě listinám a koresponduje i s tehdy platnou právní úpravou.
12. K námitkám týkajícím se účastenství žalobcovy manželky žalovaný uvedl, že v řízení o žádosti je dle § 27 správního řádu účastníkem řízení žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu, a další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Manželka žalobce se nedomáhala účastenství v řízení o opravě chyby. Z kolaudačního rozhodnutí ani ze stavebního povolení nevyplývala skutečnost, že by byla vlastníkem nebo spoluvlastníkem budovy bez čp/če na p. č. X v k. ú. X. Jako vlastník předmětné budovy nebyla nikdy v katastru evidována, a tak nemohla být účastníkem řízení. Katastrální pracoviště Sokolov nerozhodovalo o jejím účastenství usnesením dle § 28 odst. 1 správního řádu, protože nedošlo k pochybnosti o tom, zda manželka je, či není účastníkem řízení.
13. Dále žalovaný argumentoval, že katastrální úřady jsou správními orgány a nerozhodují o tom, komu svědčí vlastnické právo, ale pouze evidují tyto vztahy na základě listin, které jsou jim předloženy. Nemohou tak zohlednit argumentaci promlčení uplatněného nároku. Navíc podle § 614 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se vlastnické právo nepromlčuje. Uplatnění návrhu na opravu chyby v katastru tak, aby byl zajištěn soulad zápisu v katastru s právně relevantními listinami, není omezeno lhůtou.
14. Žalovaný byl přesvědčen, že napadené rozhodnutí nebylo nezákonné a odvolací řízení netrpělo takovými vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit napadené rozhodnutí ve věci. Všechny žalobní důvody, které žalobce ve svém podání zmiňoval a které byly částečně totožné s důvody, které uvedl v odvolání, žalovaný podrobně osvětlil a důkazními prostředky přesvědčivě vyvrátil, přičemž odkázal v tomto směru i na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Replika žalobce

15. Žalobce v podané replice uvedl, že zápis vlastnického práva pro něj byl proveden v r. 1995 na podkladě pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Chodov č. j. SÚ-52/1993 ze dne 1. 3. 1993. Při presumpci správnosti pravomocného správního rozhodnutí nelze provádět změny v katastru nemovitostí na základě rozhodnutí, které v tomto řízení nebylo konečné. Záznam, provedený v r. 1995, byl proveden na podkladě pravomocného kolaudačního rozhodnutí. Postavení účastníků ve správním řízení před stavebním úřadem není katastrální úřad oprávněn přezkoumávat a posuzovat. Adresátem kolaudačního rozhodnutí byl žalobce. Pokud by bylo správní rozhodnutí, na jehož základě provedl

katastrální úřad zápis v r. 1995, chybné, muselo by být toto rozhodnutí změněno. Ze skutečnosti, že proti kolaudačnímu rozhodnutí nebyl podán opravný prostředek, žalobce dovozoval, že bylo v souladu se zájmy všech účastníků a s právem.

16. Žalobce ještě před vydáním kolaudačního rozhodnutí pro stavbu a vkladem vlastnického práva pro něj do katastru nemovitostí vykonával vlastnické právo ke stavbě neomezeně. V dobré víře ve vlastnické právo ke stavbě byl utvrzen zápisem tohoto práva do katastru nemovitostí v r. 1995. Toto jeho právo a dobrou víru od vydání kolaudačního rozhodnutí až do r. [2019] nikdo nezpochybnil. Ve sbírce listin katastrálního úřadu byla uložena právně relevantní listina (kolaudační rozhodnutí) a zápis před tvrzenou opravou byl v souladu s touto listinou.
17. Žalobce dále setrval na zahrnutí majetku do společného jmění manželů, které nebylo dohodou zúženo. Domníval se, že katastrální úřad byl vázán kolaudačním rozhodnutím z r. 1993, jež bylo založeno ve sbírce listin.

V.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

18. Osoba zúčastněná na řízení trvala na tom, že je vlastníkem předmětné budovy, neboť byla jejím stavebníkem a na nikoho ji nepřevodila. To žalobce se měl domáhat opravy chyby v katastru nemovitostí, neboť věděl dříve než osoba zúčastněná na řízení, že zápis je chybný.
19. Žalobce vždy jen předstíral, že je vlastníkem budovy, a využíval při tom shody jmen a shody, resp. obdobnosti adresy bydliště. Podle osoby zúčastněné na řízení se žalobce rovněž nikdy nedomníval, že by předmětná budova patřila do společného jmění manželů, neboť věděl, že budova není ani jeho výlučným vlastnictvím. Žalobce se nikdy nedomáhal zápisu údaje o společném jmění do katastru nemovitostí a nečinila to ani jeho manželka. Byl si totiž zjevně vědom, že při jeho zápisu by mohlo dojít k odhalení nesprávného údaje.
20. Osoba zúčastněná na řízení dále poukázala na skutečnost, že lhůta pro provedení opravy v katastru nemovitostí není zákonem stanovena, vlastnické právo se nepromlčuje a žalobce nemohl být nikdy v dobré víře o tom, že je vlastníkem předmětné budovy, neboť měl jako zástupce osoby zúčastněné na řízení již ve fázi vzniku stavby přesné a úplné informace o tom, že stavebníkem a vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení.
21. Tvrzení žalobce, že adresátem kolaudačního rozhodnutí k předmětné budově byl on, bylo zavádějící. Na kolaudačním rozhodnutí ze dne 1. 3. 1993 bylo v levé horní části uvedeno jméno osoby zúčastněné na řízení, a žalobci bylo rozhodnutí doručováno jako zástupci osoby zúčastněné na řízení. Práva a povinnosti z kolaudačního rozhodnutí tedy vznikla jí.
22. V dalších podáních osoba zúčastněná na řízení navrhovala provedení důkazu nájemní smlouvou ze dne 17. 3. 1993, uzavřenou mezi žalobcem (jako nájemcem) a osobou zúčastněnou na řízení (jako pronajímatelem), dopisem ze dne 16. 2. 2021, v němž žalobce a jeho manželka činili nesporným, že nebyli vlastníky (byli nájemci) předmětné nemovitosti, přípisem Energetického regulačního úřadu a nabídkou koupě nemovitosti.

VI.

Posouzení věci soudem

23. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

24. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání, neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

VII.

Rozhodnutí soudu

25. Soud shledal žalobu důvodnou.
26. Prvotně soud předesílá, že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany **vlastních** veřejných subjektivních práv, nikoli podávat návrh ve prospěch třetí osoby (srov. § 2 a § 5 s. ř. s.). Praxe správního práva sice zná institut opomenutého účastníka, nicméně pokud by jím měla být žalobcova manželka, musela by se svého postavení dovolávat sama. Tolik k argumentaci žalobce existencí společného jmění manželů.
27. V projednávané věci je sporná otázka, zda správní orgány po právu shledaly existenci chyby v katastru, jež vznikla zřejmým omylem při vedení katastru. Institut opravy chyby v katastrálním operátu je v § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů zakotven takto: *Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.*
28. V § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů je oprava chyby dále konkretizována: *Chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic (zvýrazněno soudem).*
29. Žalobce a osoba zúčastněná na řízení jsou zajedno v tom, že k zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí došlo na základě kolaudačního rozhodnutí ze dne 1. 3. 1993. Z této skutečnosti vycházely i správní orgány v obou stupních. Žalobce a osoba zúčastněná na řízení nicméně z obsahu kolaudačního rozhodnutí vyvozují naprosto opačné závěry.
30. Podle § 5 odst. 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění účinném do 30. 6. 1996 platilo, že *jako vlastník novostavby, která je předmětem evidování v katastru, zapisuje se stavebník uvedený v kolaudačním rozhodnutí, není-li jinou listinou prokázáno, že vlastníkem je někdo jiný.*
31. Kolaudační rozhodnutí bylo uvozeno textem: „*Navrhovatel: N. L. st. v zastoupení N. L. ml., oba bytem T. podal dne ...*“. V dalším textu byly užity pojmy „vlastník stavby“, resp. „stavebník“ bez bližší konkretizace. Z rozhodnutí nebylo patrné, komu bylo doručováno. Z toho soud uzavřel, že kolaudační rozhodnutí umožňovalo dvojí jazykový výklad – jak ten, že žalobce zastupoval osobu zúčastněnou na řízení, tak ten, že zástupcem byla osoba zúčastněná na řízení a stavebníkem/vlastníkem byl žalobce.
32. Žalovaný, vědom si uvedené dvojznačnosti, obrátil svoji pozornost k žádosti o vydání stavebního povolení, předložené osobou zúčastněnou na řízení na počátku řízení o opravě

chyby, a dovodil z ní, že stavebníkem byla osoba zúčastněná na řízení, v jejíž prospěch mělo být zapsáno vlastnické právo. Uzavřel, že „*k chybě došlo zřejmým omylem při vyřizování žádosti o zápis kolaudačního rozhodnutí v r. 1995, kdy měl katastrální úřad s větší pečlivostí prověřit, kdo byl ve stavebním řízení stavebníkem a kdo jeho zástupcem*“.

33. **Takový postup žalovaného byl nicméně nepřípustný.** Z výše citovaného § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky jednoznačně vyplývá, že oprava musí být možná na základě listiny, která byla podkladem zápisu, a která je tudíž součástí sbírky listin. Žalovaný si nicméně musel „vypomoci“ jinou než podkladovou listinou a *de facto* prováděl dokazování, které v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemá místo. Ostatně to vyplývá z vyjádření k žalobě – nejasnost vysvětlil „*text v žádosti o vydání stavebního povolení, která sice nebyla listinou předloženou pro zápis záznamem do KN*“.
34. Závěru soudu přisvědčuje skutečnost, že mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení panuje o vlastnictví k předmětné nemovité věci spor, jehož si žalovaný měl být vědom po prostudování podání žalobce učiněných v rámci správního řízení. Takový spor pak nelze dle náhledu soudu vyřešit za pomoci opravy chyby v katastrálním operátu, nýbrž cestou civilní žaloby na určení vlastnického práva. Jak totiž také uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55: „*Katastrální úřady mohou (v souladu s maximou vyjádřenou v čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky) vykonávat státní správu pouze v oblasti správy katastru nemovitostí. Rolí katastrálního úřadu je evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených listin, nikoli rozhodování v případech nejasností o tom, komu svědčí vlastnické právo (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 22/2013 – 26). Součástí správy katastru sice nepochybně je také oprava případných chyb v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona, ale tato pravomoc je katastrálnímu úřadu svěřena pouze v situacích, které lze podřadit pod odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto ustanovení.*“.
35. Eventuálně by přicházela v úvahu i žaloba na odstranění nesouladu mezi skutečným právním stavem a stavem zapsaným v katastru nemovitostí (§ 985 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).
36. Na podkladě shora uvedených okolností soud uzavřel, že se v daném případě nejednalo o zřejmý omyl, který by mohl být napraven postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Proto soud neposuzoval návaznou námitku „promlčení nároku na opravu chyby“ a podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost. Zároveň rozhodl o vrácení věci žalovanému. Žalovaný bude vázán právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku.
37. Soud neprovedl žádný z důkazů navrhovaných osobou zúčastněnou na řízení. I na tyto důkazní návrhy lze totiž vztáhnout hlavní rozhodovací důvod soudu – tedy skutečnost, že zřejmý omyl musí být možno odstranit pouze a jedině na základě nahlédnutí do listiny, jež byla původně podkladem pro zápis vlastnického práva. Osobě zúčastněné na řízení nic nebrání uplatnit předmětné listinné důkazy v občanském soudním řízení, jehož zahájení může iniciovat, nevyřeší-li spor s žalobcem smírně.

VIII.

Náklady řízení

38. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobce se nicméně práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, a tak mu

soud toto právo nepřiznal.

39. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení pouze výjimečně v situacích, kdy plní soudem uloženou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, proto osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 2. prosince 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu